

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/249/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211215824
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1211215824.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: M. SK, Q..J..H.., IČO: XX XXX XXX, O. R.. Č.. XX, Z., zastúpený advokátkou: JUDr. Zuzana Bartová, Farská ul. č. 25, Nitra, proti žalovanej: J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. R.. Č.. XX, B. o zaplatenie istiny 1.282,46 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11. mája 2012, č. k. 11C/80/2012-42, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 177,07 eur, do troch dní. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 96 O.s.p. a vecne späťvzatím žaloby žalobcom z dôvodu, že žalovaná po doručení platobného rozkazu zaplatila uznanú časť vo výške 735,318 eur. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 146 ods. 2 O.s.p. a vecne dôvodnosťou podanej žaloby, nakoľko žalovaná po podaní žaloby čiastočne žalobcovi plnila, z dôvodu ktorého žalobcovi priznal trovy, ktoré mu v konaní vznikli na jeho právnom zastúpení, za tri úkony právnej pomoci.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým prvostupňový súd rozhodol o trovách konania podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby bola od povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy konania oslobodená (podľa § 41 ods. 2 O.s.p. pravdepodobne navrhovala uznesenie v napadnutej časti zmeniť a žalobcovi náhradu trov konania nepriznať). Poukázala na skutočnosť, že žalobcovi na základe uzavretej zmluvy o dielo zo dňa 07.09.2010 zaplatila sumu 3.100,- eur (zo zmluvy vyplýva jej povinnosť zaplatiť zálohu v sume 70% z ceny diela), avšak žalobca dielo v zmluvne dohodnutej lehote (14.10.2010) nedodal a dielo dokončil až dňa 19.02.2011 a preto po doručení platobného rozkazu a odpore, ktorý proti nemu podala, žalobcovi zaplatila sumu 735,318 s 9 % úrokom z omeškania ročne od 20.02.2011 a trovy konania v sume 214,14 eur. V dôvodoch svojho odvolania ďalej uviedla, že žalobca žalobu zobral späť v celom rozsahu a to napriek tomu, že mu celý ním uplatnený nárok vo výške 1.282,64 eur s príslušenstvom nezaplatila.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že prvostupňové uznesenie v jeho napadnutej časti považuje za vecne správne s tým, že nárok žalobcu na priznanie náhrady trov konania vyplýva z ust. § 142 ods. 3 O.s.p., nakoľko žalobca bol v spore úspešný v časti viac ako 57 %. Žalobca zároveň uviedol, že jeho žaloba bola podaná dôvodne a napriek tomu, že mu žalovaná neuhradila celú žalovanú istinu, uspokojil sa s jej čiastkovým plnením a zároveň žiadal priznať právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti nie je vecne správne a odvolaniu žalovanej je potrebné priznať úspech.

V prejednávanej veci sa žalobca návrhom zo dňa 28.06.2011 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu istinu 1.282,46 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 20.02.2011 do zaplatenia.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 30. júna 2011, č. k. 32Ro/1254/2011-22, proti ktorému žalovaná podala v zákonnej lehote odpor a z obsahu ktorého vyplýva, že uznáva pohľadávku žalobcu vo výške 735,318 eur, ktorú dňa 26.02.2012 zaplatila a žalobca podaním zo dňa 19.04.2012 zobral svoju žalobu späť v celom rozsahu a žiadal priznať právo na náhradu trov konania.

Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

Predpokladom aplikácie ust. § 146 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania je (okrem iného), dôvodne podaný návrh na začatie konania.

Zákonné ustanovenia § 96 ods. 1, 2 O.s.p. rešpektujú žalobcu ako dominus litis. Späťvzatie návrhu na začatie konania je procesný úkon žalobcu voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa ďalej nekonalo a o veci meritórne nerozhodlo. Vo vzťahu k žalobcovi nie je súd oprávnený skúmať, aké dôvody ho viedli k takémuto dispozitívnemu úkonu, keďže v prípade späťvzatia návrhu je povinnosťou súdu skúmať iba to, či má žalovaný vážne dôvody nesúhlasiť so späťvzatím v dôsledku ktorého, v prípade zastavenia konania, by mohol utpieť nejakú ujmu alebo byť ukrátený na svojich právach. Otázku, či a ktorý účastník konania zavinil jeho zastavenie, otázku dôvodnosti podaného návrhu na začatie konania môže súd posudzovať čisto z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, nakoľko by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej a i po zastavení konania, by súd ďalej mal skúmať dôvodnosť nároku vo veci samej.

V prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatia návrhu skúma súd iba to, či ku dňu podania návrhu bol tento podaný dôvodne, rozhodujúci je teda stav, ktorý je tu v deň podania návrhu, všeobecne je teda možné uviesť, že aplikácia ust. § 146 ods. 2 veta druhá prichádza do úvahy ako dôsledok správania odporcu po tom, čo bol podaný návrh na začatie konania a toto správanie odporcu bolo dôvodom späťvzatia návrhu. Súd nie je povinný skúmať dôvod späťvzatia návrhu a ak tento nie je zřejmý zo samotného späťvzatia alebo z verbálneho prejavu účastníka konania, o náhrade trov rozhodne podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. Je síce pravdou, že z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil vždy ten účastník, ktorý zobral návrh na začatie konania späť, avšak bez ďalších súvislostí tento výklad by mohol mať za následok absurdné závery pre rozhodnutie o náhrade o trovách konania. Vnútná pohnútko navrhovateľa vedúca k späťvzatiu žaloby nezbavuje procesnej zodpovednosti navrhovateľa na zastavení konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne dospel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p. (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa). O náhrade trov konania pri späťvzati žaloby (v sporovom konaní) súd preto vždy rozhoduje podľa ustanovenia §146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 150 O.s.p.

Nebolo možné sa stotožniť s právnym záverom súdu prvého stupňa, ktorý návrh žalobcu posúdil ako dôvodný v celom rozsahu, nakoľko žalovaná po podaní návrhu na súd žalobcovi plnila iba čiastočne (z uplatneného nároku vo výške 1.282,46 eur s príslušenstvom totiž zaplatila iba sumu 735,318 eur), z dôvodu ktorého jej napadnutým uznesením uložil povinnosť zaplatiť trovy, ktoré žalobcovi v konaní vznikli v plnej výške.

Z uvedeného vyplýva, že návrh žalobcu bol dôvodný iba v časti uplatnenej istiny do výšky 735,318 eur, nakoľko uvedenú sumu žalovaná uhradila po podaní návrhu, avšak nakoľko žalobca zobral svoj návrh späť v celom rozsahu a v časti uplatneného nároku v sume 547,142 eur zobral návrh späť bez udania dôvodu, v tejto časti zastavenie konania procesne zavinil žalobca.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec mu vrátil podľa § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie, v ktorom bude povinnosťou súdu opätovne o náhrade trov konania rozhodnúť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.